

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 18 Ročník XIV

22. října 2017

Milí farníci!

Je tu podzim v plné síle a s ním těž psychická zátěž, která se nevyhýbá ani osobám „duchovním“... Každý rok na podzim si i já musím vypít svůj kalich deprese, přichází to pravidelně, zvláštní... Asi je to normální a jak se říká: „co člověka nezabije, to jej posílí“. Asi je to tak. Prostě třeba ležím a jen tak si přemýšlím a najednou přijde stísněný pocit, že jsem k ničemu, že jsem řekl to či ono a ono to nejde vzít zpět! Pocit zklamání, nicotnosti, lítosti, hříšnosti, nedokonalosti a tak. Objeví se i slzička... Hrůza! K tomu venku mlha, chlad proniká dveřmi do bytu... Vztahy s některými osobami občas chladnou také... K tomu se přidají starosti rodin i konkrétních lidí, které se přilepí na mou paměť s vědomím, že nejde pomoci... V takových chvílích začne člověk děkovat za dar víry. Co bych byl bez Boha? K čemu bych vztáhl svoje prázdné ruce z hrobu své depresivní momentální nálady? Kdo mě pochopí? – každý má dost svých starostí, je zbytečné fňukat do telefonu... Uléháme, abychom odpočinutí povstali. Mlčíme, abychom pak měli o čem mluvit. Odpočíváme, abychom mohli pracovat. Proto asi musíme někdy nad sebou plakat, abychom se pak radovali z toho, že se máme z čeho radovat...

Je mi líto, když slyším, že „byla jen mše a dál nic...“ (tato slova nastartovala moji podzimní depresi) – jako by mše byla jen trapná povinnost, nicneřikající rituál prázdných slov. Jako kněz to vidím stále jasněji naopak – všechny jiné aktivity farnosti jsou jen vedlejší potřebou, ale mše svatá je prostě zjevení, vzkříšený Ježíš přichází do společenství věřících shromážděných v chrámě! Nejprve Bůh promlouvá v Písmu a pak přichází osobně, aby se s každým mohl setkat ve svatém přijímání! Chce se tak dotknout našich duší, uzdravit naše nitro a posílit naši víru! Jak to, že to tak mnozí „věřící“ nevidí a neslyší? Copak jsou všechny mešní modlitby prázdné, bez obsahu? Stále víc a víc vnímám nedostatečnost víry v Boha, ve svátosti, v církev, v sebe... Kdo umí prožít mši svatou, zvítězil nad světem a je svatý, má nadpřirozenou Boží pomoc do všedních dnů, víc dostat nelze! Kněžské slzy snad mají svůj smysl, podobně jako slzy matek, když si v koutku zoufají nad svými nehodnými dětmi a nad svým nevděčným údělem...

Po noci přichází den. Za mraky svítí slunce! Nálady jsou jen jako mraky. Přeji vám tak blízkou Boží lásku, aby překonala každou naši slabost. Modlíme se proto, abychom byli duchovně silní. S radostí a nadějí vás vítám na společenství u Písma svatého a na každé bohoslužbě! Tak s pomocí Boží...

Pater Petr

Jak překonávat deprese

Existuje naděje. Pomoc může přijít z mnoha zdrojů.

Jako děti jsme se učili, jak si zavázat tkaničky a jezdit na kole, ale většina z nás se neučila nic o záludnosti zvládnání emocí – zvláště smutku a beznaděje.

Každý máme v životě občas nějaký „špatný den“. Je však zničující, žije-li někdo den ze dne v panickém strachu. Lidové rčení o tom, že „každý je strůjcem svého štěstí“, platí jen částečně. To ovšem jen neznamená, že se máme prostě „vzmužit“ nebo se z toho „vykresat“. Pojmenovat problém – zvážit přesně, co se dá s našim pocitem beznaději dělat – informovat se a porozumět. Co je normální? Co ne? Jak to celé začalo? Co je vlastní příčina? Jaká „léčba“ funguje? Jaká ne?

Přežatá a vyzkoušená moudrost formulovaná v krátkých pohledech na tyto otázky Vás chce ujistit, že existuje naděje... A že pomoc může přijít z mnoha zdrojů. Když jsem úplně na dně, jsou tu totiž ostatní lidské bytosti, které nám mohou pomoci víc, než si možná myslíme. A kromě toho nám naše víra přímo říká, že máme také prosit – a očekávat – Boží pomoc.

* Dobře se poznáme jen v případě, pustíme-li se do boje s potížemi. Místo toho, abychom se nechali zastrašit depresí, považujeme ji za odrazový můstek k osobnímu růstu.

* Když si snad myslíš, že ti teče do bot, je docela možné, že jen prší. Podívej se na věc v širších souvislostech a buď připraven přizpůsobit svůj postoj, bude-li třeba.

* Když příliš těžké břemeno zničí kola, pomyslíš si asi, že už nemůžeš nic dělat. Ve skutečnosti máš ale mnoho možností: shodit kus nákladu, víc nafouknout pneumatiky, dojít pro pomoc, zdržet dodávku, trochu si odpočinout a podívat se na věci z nové perspektivy.

* Usiluješ-li stále o větší úspěch, výkon, kontrolu, dokonalost a efektivnost, přeceňuješ jejich význam – stejně jako své vlastní lidské schopnosti. Jsi velký tým, kdo jsi, ne tým, co dokážeš.

* Nepodceňuj sílu tvořivosti, která tě vytrhne ze zamračených dní. Zazpívej si píseň, upeč ovocný koláč, namaluj obrázek, slož báseň, vyrob ptačí budku...

(z knihy Edice Skřítkova pomoc, vydal Doron)

*„Synu, devět měsíců jsem tě nosila v lůně,
po tři roky jsem tě kojila,
starala jsem se o tvé vychování a výživu
až do tvého nynějšího věku.*

*Prosím tě, synu,
pohleď na nebe a na zem,
podívej se na vše, co je na nich!
Věz, že Bůh to neudělal z věcí, které byly před tím.
I lidský rod má stejný původ. Neboj se!“*

(2 Mak 7,20-31)

*Z velikosti a krásy tvorstva lze poznat stvořitele...
Bůh sám je původcem krásy.*

(Moudr 13,1-9)

*Boží věčná moc a jeho božské bytí je možné poznat
světlem rozumu z toho, co stvořil*

(Řím 1,20)

Kdo nenaslouchá Božímu slovu, zaměňuje víru za ideologii

(Kázání papeže Františka z Domu sv. Marty)

Nepodlehne pošetilosti, která spočívá v neschopnosti naslouchat Božímu slovu, a dovádí ke zkaženosti, kázal papež František při ranní eucharistii v Domě sv. Marty. Ježíš teskně pláče, když se milovaný lid pošetile oddaluje a dává přednost vnějšímu zdání, modlám a ideologiím. Papež ve své úvaze vyšel ze slova „pošetilost“, které se v liturgických čteních objevilo hned dvakrát – Ježíš je vztahuje na farizeje (Lk 11,37-41), zatímco sv. Pavel na pohany (Řím 1,16-25). Ale také Galat'anům, křes't'anům, vytýká apoštol národů pošetilost, protože se dali oklamat novými nápady. Toto slovo zde zaznívá spíše jako upozornění, než odsouzení, protože naznačuje, že od pošetilosti vede cesta do zkaženosti. Ony tři skupiny pošetilců jsou zkažení lidé, poznamenal papež.

Učitelům Zákona Ježíš řekl, že se podobají obilným hrobům – upadají do zkaženosti, protože se zajímají o zajištění pouhé vnější krásy věcí, nikoli však o jejich nitro, kde vládne zkaženost. Zkorumpovala je marnivost, vnější dojem, vnější krása a vnější spravedlnost. Pohany zase zkazilo modloslužebnictví – jsou zkažení, protože zaměnili Boží slávu – kterou mohli poznat rozumem – za modly. Také dnes existuje modloslužebnictví, podotkl papež – kupříkladu konzum anebo hledání boha, který by nám vyhovoval. Konečně, zmínění křes't'ané z galatské obce se dali podlomit ideologiemi, skoncovali s křes'tanstvím, aby se z nich stali ideologové křes'tanství. Pošetilost těchto tří skupin je vede do zkaženosti. V čem ale tato pošetilost spočívá?, vysvětloval papež:

„Pošetilost vyražuje naslouchání, doslova by se dalo říci, že znamená: nescio = nevím, neslyším. Je to neschopnost naslouchat Slovu – Slovo nemůže vstoupit, protože se mu nedopřává sluchu. Pošetilec neslyší. Myslí si, že naslouchá, ale není to tak. Stále si vede svou. Boží Slovo proto nemůže vstoupit do jeho srdce a nevytváří prostor pro lásku. Pokud tam vstoupí, prošlo destilací vlastního vnímání reality. Pošetilci nedokážou naslouchat a jejich hluchota je přivádí do zkaženosti. Boží Slovo nevchází, není zde prostor pro lásku a nakonec ani pro svobodu.“

Z pošetilců se stávají otroci, protože zaměňují Boží pravdu za lež a uctívají tvory namísto Stvořitele.

„Nejsou svobodní a jejich neschopnost slyšet, ona hluchota, nenechává prostor lásce a svobodě, vždy dovádí k otroctví. Naslouchám já Božímu slovu? Dopřeju mu, aby vešlo? Toto Slovo, o kterém jsme slyšeli zpívat Aleluja, toto Boží slovo je živé, účinné, rozlišuje pocity a myšlenky srdce. Zarývá se, proniká dovnitř. Nechám toto Slovo vstoupit, anebo jsem vůči němu hluchý? Zaměňuji je za vnější dojem, modloslužbu, modloslužebné návyky, nebo ideologii? Tak Slovo nevchází... Toto je pošetilost křesťanů.“

V závěru papež vyzval k pohledu na obrazy dnešních pošetilců – křesťanů, ale také pastýřů. Svatý Augustin je silně a po právu kárá, protože pošetilost pastýřů ubližuje stádcí. Papež vyjmenoval pošetilost pastýře, který podlehl korupci, pošetilost pohanského pastýře, který je spokojen sám se sebou, a pošetilost pastýře ideologa. Pohledme na tyto obrazy a vedle jejich pošetilosti postavme Pána, který stále stojí u dveří, klepe a čeká. Zamysleme se nad Pánovým steskem a rozvzpomeňme se na Jeho první lásku k nám, vyzýval papež.

„Když propadneme pošetilosti, vzdalujeme se Pánu a jemu je smutno. Teskní po nás. V tomto smutku Ježíš pláče – zaplakal nad Jeruzalémem, protože jej naplnil stesk po lidu, který si vyvolil a miloval jej, který se ale ve své pošetilosti oddálil, protože dal přednost vnějšímu zdání, modlám a ideologiím.“

Zprávy a oznámení

22.10. Misijní neděle – misijní bazárek na faře

22.10. Koncert žáků a učitelů k výročí narození J. J. Ryby

16 hod. – farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále

1. 11. středa Slavnost všech svatých

18 hod. – mše sv. farní kostel + pobožnost na hřbitově

2.11. Vzpomínka na všechny věrné zemřelé

16 hod. – mše sv. Hvožd'any + pobožnost na hřbitově

18 hod. – mše sv. Rožmitál p. Tř. město + pobožnost na městském hřbitově

3. 11. 1. pátek – den úcty k Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu

3. 11. Mše sv. k počtě sv. Huberta

10 hod. měst. kostel, hl. celebrant gen. vikář pražské arcidiecéze P. Z. Wasserbauer

4. 11. 1. sobota – den úcty k Neposkvrněnému Srdci Panny Marie

Mše svatě a jiné události v Rožmitále a okolí od 23. října do 5. listopadu 2017

Den		Starý Rožmitál				
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého	Hvozdňany	Bělčice	Ostatní
Pondělí	23. 10.		mše svatá není			
Úterý	24. 10.		mše svatá není			
Středa	25. 10.					
Čtvrtek	26. 10.		18,00 růženec/bohoslužba slova		18,00 růženec	
Pátek	27. 10.		18,00 růženec/bohoslužba slova			
Sobota	28. 10.					
Neděle	29. 10.	8,30 Za Růženu Foučkovou, rody Foučků a Tesků		10,10 bohosl. slova	11,15 Újezdec mše sv.	
Pondělí	30. 10.		mše svatá není			
Úterý	31. 10.		mše svatá není			
Středa	1. 11.	Slavnost Všech svatých 18,00 volná intence + <i>pobožnost na farním hřbitově.</i>				
Čtvrtek	2. 11.		Vzpomínka na všechny věrné zemřelé 18,00 Za zemřelé a duše v očistci + <i>pobožnost na městském hřbitově</i>	16,00 mše sv. + pobožnost na hřbitově	18,00 mše sv. P. Kozubík	
Pátek	3. 10.		10,00 mše sv. k počtě sv. Huberta 17,00 svátost smíření 18,00 Za Eduarda Zizlera, rodiče, bratry a B. ochranu pro živé čl. rodiny			
Sobota	4. 11.		9,00 volná intence			19,00 Spol. mladých <i>fara</i>
Neděle	5. 11.	8,30 Za Mirka Roma a jeho rodiče		10,10 mše sv.	11,15 bohosl. slova	